

РЕШЕНИЕ

№ 782

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА**

при участието на секретаря **КОЯ Н. КРЪСТЕВА**
като разгледа докладваното от **ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА** Гражданско дело № 20231110148600 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявени от „Топлофикация - София“ ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, обективно и субективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно **чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД** срещу **А. К. Г.**, ЕГН ***** и **Д. П. Г.**, ЕГН ***** - двамата с адрес: ****, за осъждането на ответниците да заплатят на ищеца в условията на разделна отговорност, по ½ от следните суми: **5480,72 лв.**, представляваща цена за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва за периода от 31.08.2023 г. до изплащане на вземането, сумата от **1411,49 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 17.08.2023 г., сумата от **13,57 лв.**, представляваща цена на услугата за дялово разпределение за периода от 01.07.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 31.08.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от **3,81 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 15.09.2020 г. до 17.08.2023 г.

Ищецът „Топлофикация – София“ ЕАД твърди, че ответниците са наследници на **П. Д. Г.**, като между страните било налице облигационно отношение, възникнало въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителя, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период топлинна енергия до процесния имот, находящ се гр. София, район „Изгрев“, ****, ****. Посочва, че ответниците, като купувачи, не са заплатили дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачите на топлинна енергия са длъжни да заплащат дължимата цена в 45-дневен срок след

изтичане на периода, за който е доставена енергията. Сочи, че ответниците не са изпълнили задължението си да заплатят сумата 5480,72 лв. - незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., и 13,57 лева, представляваща дължимата главница за дялово разпределение за периода от 01.07.2020 г. до 30.04.2021 г. Претендира и заплащането на обезщетение за забава съответно в размер на 1411,49 лв. върху главницата за доставена топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 17.08.2023 г., и в размер на 3,81 лв. върху дължимата главница за дялово разпределение за периода от 15.09.2020 г. до 17.08.2023 г., както и законната лихва върху главниците от подаване на исковата молба – 31.08.2023 г., до окончателното им погасяване. Поддържа, че като наследници на П. Г., ответниците дължат по ½ от горепосочените суми. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответниците Д. П. Г. и А. К. Г. са депозирали отговори на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, като оспорват исковете по основание и размер. Поддържат, че нито те, нито наследодателят им П. Г., са били в облигационни отношения с ищеца. Оспорват да са потребявали топлинна енергия през процесния период в процесния имот. Развиват доводи за доказателствената стойност на представените с исковата молба документи и считат, че същите не доказват наличие на задължения в претендираните размери. Твърдят, че не дължат лихва за забава, тъй като не са уведомявани за наличие на главен дълг. Правят възражение за изтекла погасителна давност. Молят исковете да бъдат отхвърлени и претендират разноски

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Представен е Нотариален акт за собственост на апартамент (жилище) по чл. 55 г от ЗПИНМ № 169, том VII, дело № 1369 от дата 30.05.1970 г., въз основа на който **** при равни квоти са придобили собствеността върху недвижим имот, представляващ Апартамент № ***

С Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 135, том VII, дело № 1171 от 19.03.1971 г. **** са прехвърлили собствеността върху Апартамент № **** на П. Д. Г..

От представеното удостоверение на ГИС София изх. № 68-00-1292/13.09.2021 г. се установява, че административния адрес на сградата, в която се намира Апартамент 1, придобит от П. Д. Г., е променен от ****

Представени са два списъка на живущите в сградата, находяща се в **** без данни за датата на съставянето, в които като живущ в Апартамент № 1 на ет. 1 е посочен П. Д. Г..

От представеното по делото Удостоверение за наследници с изх. № 1424/12.09.2023 г. се установява, че П. Д. Г. е починал на 16.09.1989 г. и е оставил за наследници ответниците А. К. Г. – съпруга и Д. П. Г. – син.

Видно от приложената декларация, ответникът Д. П. Г., н 28.03.1998 г. е подал данъчна декларация по чл. 26 от ЗМДТ за процесния имот, като в декларацията е посочен и съсобственик – другият ответник А. К. Г..

По делото са представени обща фактура №-**** и 1014000022/31.07.2021 г. с отразени количества потребена топлинна енергия и дължимата цена за периода 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., счетоводна справка за дължимите суми за дялово разпределение и суми по изравнителни сметки за същия период, както и документи за отчет на водомера в имота за процесния период.

Представен е и Акт за разпределение на отопляваната кубатура за имота от 01.11.1988 г., според който апартаментът е с 331,15 куб. м. отопляема кубатура заедно с общите части.

Представени са общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ АД на потребителите в гр. София.

Според заключението на вещото лице инж. М. А. Т. по допуснатата съдебно-техническата експертиза, което съдът приема като обективно, безпристрастно и компетентно дадено, сумите за топлинна енергия за имота са били начисление в

съответствие с изискванията на действащата нормативна уредба. Вещото лице е установило, че сградата е кубатурна и разпределението на топлинна енергия за отопление на имот става на база коригирания отопляем обем на абонатите. Коригираният отопляем обем е отопляемия обем, от който са извадени обемите на помещенията с демонтирани радиатори и част от обема на отопляемите помещения без радиатори по проект. Вещото лице е установило, че за процесния период в изравнителните сметки не е отбелязан коригиран отопляем обем, което означава, че абонатът няма демонтирани радиатори и коригираният отопляем обем съвпада с пълния отопляем обем по проект. Абонатът заплаща топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, разпределяна от ФДР между всички абонати пропорционално на пълните отопляеми обеми на имотите им по проект, като за процесния имот пълния отопляем обем е 331,15 куб.м. Топлинната енергия за битово гореща водоснабдяване се отчита по данните на 1 бр. водомер в имота. За процесния период абонатът е осигурил достъп за отчет на водомера и главните отчети от 20.05.2020 г. и от 15.05.2021 г. са подписани. Вещото лице е установило, че топломерите са изправни, макар за един от тях метрологичната проверка да е извършена 13 дни след изтичане на законовия срок. От заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че стойността на потребената топлинна енергия за процесния период е в размер на 5480,84 лв.

Според заключението на вещото лице И. Н. Г. по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, което съдът приема като обективно, безпристрастно и компетентно дадено, сумите за начислена топлинна енергия на топлоснабдения имот за процесния период по прогнозни данни са на стойност 5751,42 лв., а след годишното изравнение – 5480,72 лв., а стойността на услугата дялово разпределение е 13557 лв. Лихвата за забава върху главницата за ТЕ за периода от изпадането на абоната в забава до 17.08.2023 г. е в размер на 1398,68 лв., а върху дяловото разпределение за периода от 15.09.2020 г. до 17.08.2023 г. е в размер на 3,69 лв. Според вещото лице само за периода 01.05.2020 г. – 30.04.2021 г. стойността на потребената ТЕ в процесния имот е в размер на 2837,23 лв., а лихвата за забава върху тази сума за периода 15.09.2021 г. – 17.08.2023 г. е 585,32 лв. Посочено е как са отразени изравнителните сметки по месеци и суми.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

По исковете с правно основание с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответниците, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдяните количества и за ответниците е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер, както и че за процесния период е извършвана услугата „дялово разпределение“, както и дължимата цена. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответниците е да докажат, че са погасили претендираните вземания.

Според нормата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от Комисията по енергийно и водно регулиране, като в ал. 2, изр. 2 е предвидено, че общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от страна на клиентите. Съгласно чл. 153, ал. 1 от ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия. С оглед на тези норми следва да се приеме, че клиенти (потребители) на топлинна енергия, с които възниква облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия по силата на закона, са собствениците или вещните ползватели на топлоснабдените имоти. С ТР № 2/2017 г. от 17.05.2018 г., постановено по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, т. 1, са дадени задължителни разяснения относно хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, какъвто обаче не е разглежданият случай. В мотивите на същото

тълкувателно решение е посочено, че предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване са подразбираните клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл. 153, ал. 1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия. Гореизложеното се отнася и за редакциите на чл. 153, ал. 1 ЗЕ преди ДВ, бр. 54 от 2012 г., визиращи като страна по договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия потребителите на топлинна енергия за битови нужди.

Предвид изложеното съдът приема, че със събраните по делото писмени доказателства беше доказано през процесния период да е съществувало облигационно отношение за доставка на ТЕ до процесния имот между страните по делото. Същият е придобит от ответниците по силата на наследствено правоприемство от П. Д. Г., като имайки предвид, че имотът не е бил в режим на СИО, тъй като е придобит от П. Д. Г. чрез дарение, то ответниците наследяват разни части – по 1/2.

Съдържанието на установеното между страните правоотношение е уредено от Общите условия /ОУ/ на топлопреносното предприятие, одобрени от Комисията за енергийно и водно регулиране и действащи през процесния период. На съда му е служебно известно, че Общите условия на ищцовото дружество са публикувани и са влезли в сила, а и към исковата молба са представени доказателства в тази насока. Общите условия обвързват ответника дори и без да са приети изрично съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 2, изр. 2 ЗЕ, доколкото не се твърди и не се установява изключението по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ - няма твърдения да е упражнил правото си на възражение срещу Общите условия в срока по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ. Следователно се налага извод, че между ответниците и ищеца съществува облигационно правоотношение по договор за доставка на топлинна енергия, по силата на което за ищеца „Топлофикация София“ ЕАД е налице задължение да доставя в топлоснабден обект топлинна енергия, а за ответниците е налице задължение да заплащат нейната цена, в качеството им на потребители на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на параграф 1, т.42 от ДР на Закона за енергетиката. С Тълкувателно решение № 2/2016 г., постановено по тълкувателно дело № 2/2016 г. по описа на ОСГК на ВКС е посочено, че за отношенията, възникващи при доставяне на топлинна енергия за битови нужди в сграда – етажна собственост, се прилагат разпоредбите на Закона за енергетиката, които не противоречат на разпоредбата на чл. 62 във връзка с пар. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на потребителите.

Съгласно чл. 142, ал. 2 ЗЕ топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите. Разпоредбата на чл. 145 ЗЕ посочва, че топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти. Топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, и топлинната енергия за отопление на общите части при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя като разлика между топлинната енергия за отопление на сградата и топлинната енергия за отопление на имотите, след което се разпределя между всички клиенти пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти.

Действащата през процесния период нормативна уредба на чл. 155, ал. 1 ЗЕ предвижда, че потребителите на топлинна енергия в сграда – етажна собственост заплащат доставената топлинна енергия по един от следните начини: 1) на 11 равни месечни вноски и една дванадесета изравнителна вноска, 2) на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и една изравнителна вноска и 3) по реална месечна консумация.

В случая въз основа на неоспореното заключение по съдебно-техническата

експертиза беше доказано, че за процесния период в имота на ответниците е доставена топлинна енергия на стойност 5480,84 лв. За така дължимата сума за доставена топлинна енергия всеки от ответниците отговаря съобразно дела в съсобствеността, а именно за 1/2.

Съдът намира, че следва да бъде разгледано своевременно наведеното от ответниците възражение за изтекла погасителна давност. Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок – арг. чл. 111, б. „в“ ЗЗД, както и лихвите за забава. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на исковата молба на 31.08.2023 г. При изчисляването на тригодишната давност следва да се вземе предвид нейното спиране за 70 дни за периода 13.03.2020 г. до 21.05.2020 г. по силата на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, по отношение на вземанията на ищеца, които са били изискуеми в този момент.

Съгласно 33, ал. 2 от Общи условия на ищеца, клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Предвид изложеното вземането за доставена топлинна енергия за м. юни 2020 г. е станало изискуеми съответно на 14.08.2020 г. и давността за същото е изтекла на 14.08.2023 г., т.е. преди датата на подаване на исковата молба, следователно вземанията за този месец, както и за предходните са погасени по давност. Съдът при преценка на изтеклата давност съобрази, че всички вземания преди април 2020 г. са погасени по давност въпреки нейното спиране за 70 дни, а вземанията станали изискуеми след юни 2020 г. не са били възникнали към момента на действие на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, следователно за тях няма спиране на давността.

По отношение на вземането за м. 07.2020 г., същото е станало изискуемо на 14.09.2020 г., като давностния срок за него изтича на 14.09.2023 г., но с подаването на исковата молба на 31.08.2023 г. давността е прекъсната. Следователно вземанията на ищеца за доставена топлинна енергия за периода от 01.07.2020 г. до 30.04.2021 г. не са погасени по давност. Видно от заключението на СТЕ и ССЧЕ, задължението за доставена топлинна енергия за посочения период е в размер на 2721,91 лв., като сумата за доплащане, начислена с фактура от 07.2021 г. съдът е разпределил пропорционално на месеците, обхванати за този период. Всеки от ответниците отговаря до размера на притежавания дял - $\frac{1}{2}$, или по 1360,95 лв., до който размер се явява основателна претенцията срещу всеки от ответниците, а за горницата над предявените размери исковите подлежат на отхвърляне.

По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия съдът изхожда от разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от Общите условия, съгласно който клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а съгласно ал. 4 ако не платят задълженията си след тази дата дължат обезщетение за забава в размер на законната лихва. Съгласно, чл. 33, ал. 4 от ОУ продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2., т.е. за реално потребеното количество топлинна енергия след годишното отчитане и издаването на обща фактура за отчетния период. Предвид горния извод на съда за частична основателност на претенцията за главница за топлинна енергия, основателна се явява и претенцията за обезщетение за забава само върху основателната част от главница срещу всеки от ответниците, която изчислена от съда по реда на чл. 162 ГПК за периода от 15.09.2021 г. до 17.08.2023 г. е в размер на 561, 53 лв. Всеки от

ответниците отговаря до размера на притежавания дял - $\frac{1}{2}$, или по 280,76 лв., до който размер се явява основателна претенцията срещу всеки от ответниците, а за горницата над предявените размери искове подлежат на отхвърляне

По иска за дължимото възнаграждение за услугата дялово разпределение, съдът намира, че съгласно чл. 36 от сега действащите ОУ и чл. 61, ал. 1 Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020 г. за топлоснабдяването се заплащат от потребителите на топлинна енергия на ищцовото дружество, което от своя страна заплаща цената за извършените услуги на дружествата за дялово разпределение. В ал. 2 на посочената разпоредба да посочени изключенията, при които дяловото разпределение се осъществява само от топлопреносното предприятие или доставчика, какъвто е и настоящият случай. От представените по делото писмени доказателства и прието заключение по изслушаната съдебно-счетоводна експертиза се установи, че за периода 01.07.2020 г. – 30.04.2021 г. за процесния имот са начислени суми за извършена услуга дялово разпределение в общ размер на 13,57 лв., разпределена между ответниците съобразно квотата в съсобствеността – по $\frac{1}{2}$, или по 6,79 лв. Следователно предявените искове се явяват изцяло основателни.

По отношение на претенцията за обезщетение за забава върху цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на исквата молба, поради което акцесорната претенция в тази част се явява неоснователна.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни, съразмерно на уважената, респективно – отхвърлената част от предявените искове, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК. Ищецът е сторил разноски в размер 325,69 лв. държавна такса, 700 лв. депозити за вещо лице по ССЧЕ и СТЕ и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване извършените действия, материалния интерес, фактическата и правна сложност на делото. От тях, съобразно уважената част на исквете, следва да се присъди съответна част, а именно сумата от 537,14 лв. За така дължимите разноски ответниците отговарят на половина.

Ответниците също имат право на разноски съобразно отхвърлената част на предявените искове. Ответникът Д. П. Г. е сторил разноски в размер на 600 лв. – реално платено адвокатско възнаграждение, от които съобразно отхвърлената част на предявите срещу него искове, следва да се присъди сумата от 313,70 лв.

Ответникът А. К. Г. претендира разноски за адвокатско възнаграждение, но доказателства за уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение в полза на адв. П. П. не са представени по делото, поради което съдът не би могъл да присъди разноски, за които няма данни да са сторени.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД А. К. Г., ЕГН ***, с адрес: **** ДА ЗАПЛАТИ НА „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б сумата 1360,95 лв., представляваща цена за доставена топлинна енергия за периода от 01.07.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва за**

периода от 31.08.2023 г. до изплащане на вземането, сумата от **280,76 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2021 г. до 17.08.2023 г. и сумата от **6,79 лв.**, представляваща цена на услугата за дялово разпределение за периода от 01.07.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 31.08.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** предявените искове за горницата над **1360,95 лв.** до пълния предявен размер **2740,36 лева** главница за топлинна енергия за периода 01.5.2019 г. до 30.06.2020 г., за горницата над **280,76 лв.** до пълния предявен размер **705,74 лева** обезщетение за забава от 15.09.2020 г. до 17.08.2023 г. и за сумата сумата от **1,90 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от **15.09.2020 г. до 17.08.2023 г.**, КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД **Д. П. Г.**, ЕГН *********, с адрес: ****** ДА ЗАПЛАТИ НА „Топлофикация София” ЕАД**, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б сумата **1360,95 лв.**, представляваща цена за доставена топлинна енергия за периода от 01.07.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва за периода от 31.08.2023 г. до изплащане на вземането, сумата от **280,76 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2021 г. до 17.08.2023 г. и сумата от **6,79 лв.**, представляваща цена на услугата за дялово разпределение за периода от 01.07.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 31.08.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** предявените искове за горницата над **1360,95 лв.** до пълния предявен размер **2740,36 лева** главница за топлинна енергия за периода 01.5.2019 г. до 30.06.2020 г., за горницата над **280,76 лв.** до пълния предявен размер **705,75 лева** обезщетение за забава от 15.09.2020 г. до 17.08.2023 г. и за сумата сумата от **1,91 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от **15.09.2020 г. до 17.08.2023 г.**, КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА **А. К. Г.**, ЕГН *********, с адрес: ****** ДА ЗАПЛАТИ НА „Топлофикация София” ЕАД**, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **268,57 лв.** – разноски в производство.

ОСЪЖДА **Д. П. Г.**, ЕГН *********, с адрес: ****** ДА ЗАПЛАТИ НА „Топлофикация София” ЕАД**, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **268,57 лв.** – разноски в производство.

ОСЪЖДА „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б **ДА ЗАПЛАТИ НА Д. П. Г.**, ЕГН *********, с адрес: ********, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **313,70 лв.** – разноски в производство за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____